

Česko-americký přehled.

Sňatek.—Slečna Máňa Vozechova a Dr. Jar. E. S. Vojan redaktor "Slavie" a Orgánův Brat. C. S. P. S., oddáni byli v Chicagu, v sobotu 14. srpna odpoledne soudcem Uhlířem. Svědky byli pp. Jan Kryl, tajemník Uměleckého klubu, a Fr. Šotola.

Nezemřelí řečníci.—Krajan Jaroslav Balý, muž co vřede stávkářů v Bayonne, N. Y., uvedl se čestně v známost křesťanských dělnictva, obrátil na sebe nenávisť zaměstnavatelů a všech, kdož kapitalistickým vyděračům horlivě usluhují. Balý byl jednatelem pro firmu Singer Sewing Machine Co. v Elizabetu, avšak po událostech v Bayonne dala mu firma na vědomí, že služeb jeho více si nepřeje. V pondělí m. t. v poledne chtěl Balý promluvit k dělníkům před továrnou Singersovy společnosti. Na místo dostavilo se asi 8000 posluchačů, ale policie v posledním okamžiku zakročila a nedovolila mu mluvit.

Dvořák směr: odlatným pro americké skladatele.—Professor Albert Mildrand z Mezeritův university Raleigh, N. C. v žile předním, neděle "The New York Times" v literární příloze praví, že americká hudba v budoucnosti se musí brát směrem, který jí vyměřil Antonín Dvořák a Puccini. Dotyčný profesor tvrdí, že americká hudba musí být založena v budoucnu na národních zpěvech indiánských na motivěch objevených u amerických Indiánů a na jižních melodiích. Musí se jít i tou cestou, již se ubírali dva velcí hudebníci světa a sice Antonín Dvořák a Puccini. Mildrand praví: "Jeden z těchto mužů přišel z Čech, aby našel na jihu americkou hudbu a dal jí výraz, jako hudbě Nového Světa. On nenašel jí ve velkých městech. On nenašel jí ve velkých městech, v metropoli New Yorku, nemohl jí zde nalézt. Ani v Pittsburgu ani v Chicagu. Nebylo to přirozené pro velkého muže jakým byl Dvořák, že šel do velkých měst, aby našel nějaký podnět z našeho lidu? Ano on šel do velkých měst, ale nemohl zde nalézt i to co hledal. Šel k jihu a našel na jihu podněty pro nejrůznější, nesladší a nejmypatičtější melodií, jež stává v moderní klasické hudbě pokud se týče směru symphonického." Článek je ozdoben podobiznou Dvořákovou a také jméno Dvořákovu jest psáno správně s českými akcenty.

Slečna Háková v Praze denuncována.—Chicagský "D. H." přinesl zajímavý doklad, že rakouská vláda si vydržuje zde špiely. Sl. Háková, známá členka Sokola a dcera známého sokolského předáka chicagského p. Háka, dříve již delší čas v Praze a když vypukla válka, přihlásila se dobrovolně za ošetřovatelku nemocných. Během času zaslala své rodině několik dopisů, v nichž se tu a tam dotkla poměrů v Čechách. Nepsalá žádné věci, jež by snad rozvratily rakouskou armádu, nýbrž pouze skutečné věci o stavu v Čechách za války. Několik dopisů bylo uveřejněno a čestně jsme je přinesli i v našem listě. Některý dobrý přítelček to udal patrně konsulatů a tento o tom referoval. Následkem toho byla sl. Háková dána pod policejní dohledku, korespondence její zadržována a konečně došlo tak daleko, že měla prý být na dva roky odsouzena pro zrazování státních tajemství, z nichž jedno bylo také, že psala o množství raněných vojnů. Ježto ale jest Američanka a konsulat se sl. Hákové ujal, správa hospitalu pak jí dala to nejlepší vysvětlení, bylo vyšetřování zastaveno.—D. H. k zpráve připouje: "Dle toho dá se vytušiti, že Rakousko persekucí manýru svoji zavleklo až do Spojených Států, kde jí provádí ve formě pouhého prostředku na základě široce rozsvětleného systému špiclovského, které vzalo si na starost několik nicméně zdejších, kteří nedělají nic jiného, než dávat zprávu o tom do Rakouska, co se děje zde, aby pak mohli podávat zprávu o tom do Rakouska, od něhož pro sebe samotné očekávají za jistě nějaké služby nebo patrně nějakou odměnu anebo alespoň vyznamenání."

Dovolávají se obrany.—Chicagský "D. H." v min. dnech obdržel ze Spring Hill, Nova Scotia, Kanada, dopis se žádostí o jeho bratrů odevzdání Českému Národnímu Sdružení v Chicagu: "Okolnostmi donuceni obrátíme se na Vás, etdři pánové, co zástupce českého národa v Americe, s prosbou je-li Vám možno, abyste za nás promluvili prostřednictvím dopisů a zdejšeho městského zastupitelstva a vlády kanadské. Ve zdejším uheldnole pracuje 115 Rakušanů a Němců, i jsme považováni za nepřátele Anglie, ačkoli jim říkáme, že jsme Češi. Podotýkám, že jest zde jen asi patnáct Němců, ostatní jsou vesměs Slované a ani německy neumí. Angličané s námi nechtějí pracovat, bojí se nás, že spácháme výbuch v kachtě anebo ohně a chtějí stávkovat. Úřady nevědí, co mají s námi dělat, chtějí nás poslat do zajateckého tábora. Pročž Vás snažně prosíme, můžete-li pro nás něco udělat, bude nám to vítáno i slibujeme, že budeme nadále české věci prospívat. 8 út. etou Albert Vavera, Box 296, Springhill, Nova Scotia, Canada. Anton Vavera, Josef Kubišta, Václav Šröder, Andrej Klat, Ferdinand Bakorič, Josef Lebeda, Michael Kavalák, Josef Holíček sr., Josef Holíček jr.

Krajan smrtelně zraněn.—V Chicagu, když v min. dnech jist. Spouder navštívil Franka Kulíka v jeho obydlí, tu při svlékání kabátu náhodou vypadl mu z kapsy revolver.—Vyšla rána, zasáhla Kulíka do levé strany hrudě a přivodila smrtelné poranění. Těže zraněný dopraven byl do bridewellské nemocnice, kde zemřel. Spouder byl zatčen, ale porota, jak již uvedeno, doporučila by byl propuštěn.

Hrozná smrt dělníka.—Ve středu m. t. v Chicagu přišel 34letý dělník Josef Mikeš v závodě firmy Illinois Steel Co. k tak hroznému úrazu, že mu za krátko podlehli. Lhožák nosil hasičí aparát, když ten náhle explodoval. Na Mikešovi chytily šaty, a on se mžkem podobal živé pochodni. Přiblížil se k dělníci plameny na něm sice udušili, ale popáleniny jeho byly takového rázu, že za půl hodiny vydechli naposlady.

Stala se obětí černého vilníka.—Z Groveton, Tex., se sděluje, že Rázenka Vondrová, 14letá dcera krajana Vondry z Grovetonu, Tex., byla znásilněna černochem Samem Jernaganem, který byl za svůj zločin odsouzen k smrti porotou předním čtvrtě ráno. Dívka zjistila bezpečně Jernagana jako vinníka a několik svědků vypovědělo, že viděli černocha v okolí svého zločinu krátce před tím. Jeden svědek vypověděl, že viděl ho krátce po útoku, an přechá s místa zločinu. Jernagan přiznal se k vině ve vězení v Houstonu. Černoch byl pod dozorem zvláštní stráže, ježto oběci z Grovetonu hrozili jej lynčovat. Nieměně bylo požádáno rozhodnutí ponechati spravedlnosti volný průchod. Posluhači nebyli připuštěni do soudní síně, když rozsudek byl čten. Odsouzený útočník neuměl žádné prohlášení, když mu byl sdělen výnos poroty, a nejevil žádného poňas. Právníci odsouzeného podají žádost za nově přelčení.

Z rozvodních mlýnů.—"Slavie" sděluje, že "ze sensace, kterou Václav Brabec, z čís. 1320 již. Tripp, Ave., Chicagu, Ill., vyvolal dne 9. února m. r., když u vyššího soudu žádal žalobu, v níž se domáhal zrušení svého sňatku se sl. Anoučkou Kojanovou z čís. 2758 jižní Lawndale Ave. na tom základě, že svatební obřady provedl Frant. Iška, fečník Svobodné Obce, jenž prý k tomu dle zákona neměl práva, není nic. K projednávání žaloby Brabecovy nedošlo, a pl. Brabec byl v sobotu soudcem Coperem povoleno rozvod na základě třetí strany mužovy. Případ je nemálo zajímavý. Brabec ve své žalobě udával, že Iška nemůže právoplatně uzavírat sňatky, poněvadž "ne- ní ani knězem, ani kazatelem některé církve, ani soudcem ani správcem ústavu hluchoněmých, jimž prý právo oddavací jediné dle zákona přínalež." Brabec zjednal si advokáta Patrika H. O'Donnella, o němž se tvrdí, že jest výborným znalcem zákona, a kde- kdo byl zvědav na to, zda bude soudem definitivně rozluštěna otázka, zda Iška má zákonitě právo uzavírat sňatky nebo ne. Měl to být případ, jenž právníci říkájí "test case," ale soud se hušněn otázky, zda Iška má zákonitě právo k oddávání, vyhnul. Brabecovi vzali se 29. června 1913, ale žili spolu pouze tři týdny.

Obět elektriny.—V Chicagu, když v min. týdnu 19letý Josef Valtor, zaměstnaný v závodě Homer Commutator Co., zabýval se zkoumáním obktr. přístrojů, přišel do styku s živým drátem, nabíhým 1.400 voltů. Noštři však tomu chtělo, že drát proud ten vedoucí se náhle

utrhl a jinocha udeřil do prsou. Valtor za zoufalého výkřiku skácel se ze židle na podlahu a když jeho druhový se sbehl, téměř nedýchal a tvář jeho smrtelná bledost pokrývala. Dva ze spoludělníků spě- li s bezvládným Valtorovým tělem do blízké emerogenci nemocnice a pulmatoru lékaři u mladého pacienta použito. Ačkoliv podobné o- živující pokusy opakovaly se po dvě hodiny, Valtorův život vše zachránit se nedal a pozůstatky jeho dopraveny konečně do pohřebni- ckeho závodu.

Český vojín obětí texanské bou- fe.—V min. dnech gen. Iell zaslal do Washingtonu zprávu, že 4 dáší vojín, tábořící v Texas City, při posledním bouři zahynuli. Mezi vo- jáckými náležel se též český vojín Frank Soukup, jenž sloužil u 23. pl. pluku v setnině K. Jak nyní se sděluje, krajan Soukup byl z Chicagu, kde též žije jeho matka paní Marie Soukupová v č. 1541 záp. 18. Place. Paní Soukupová, jež pochází z Čech z kraje budojovického, je vdovou a její manžel, p. V. Soukup, zemřel před desíti lety. František vstoupil do americké armády před 5 lety a za- blýbilo se mu tam tak, že po vyslou- žení povinných tří let zůstal tam i na dále. Byl celkem spokojený a v dupesech, jež často psával matce i ostatním příbuzným, si nikdy ne- stěžoval. Posledně psal před 2 mē- síci. V poslední době byla jeho setnina poslána na mexické pomě- že. Mezi mexickými svými spády již delší dobu ohrožují území Spje- ných Států.

Malá česká osada v Port Bolivar, Tex., smetana.—Na nízkém poloost- rovu Port Bolivar, jehož západní špiče jest jen asi 9 mil od Galvesto- nu vzdálena, usadilo se v posled- ních 23 letech 6 českých rodin a všem ač chudí přišli začínalo se do- bře dařit. Koupili si potahy, vše- cko náradí, krávy, čistokrevné v- pře a houfy veškeré drábeže utě- šeně vzrůstaly. Všecko se jim da- řilo a majetku přibývalo. Byly to následující rodiny: Josef Laža, 12 členů; Jos. Roháček, 5 členů; Václ. Roháček, 5 členů; Anton Roháček, 8 členů; Vojt. Štrimpl, 7 členů; Jos. Světlík, 6 členů. Celkem 43 o- sob činila osada ta. V pondělí 16. srpna nikdo z nich netušil, že za několik málo hodin vlny vše- cky výsledky pilné práce a zničí všechny naděje. Pan Laža byl v sobotu v Galvestonu, ale tu o ohlá- šeně již bouři ničeho se nedověděl. V pondělí před večerem přijely na poloostrov vlaky a lid vyzván, a- by bez odkladu nasedal a se za- chránil. Jen 15 minut bylo osad- níkům dopřáno k sebrání nejnút- nějších potřeb, ba mnohé z rodin ve zmatku ani toho neměnily. Vl- ny přelýžly se už z vnitřního záli- vu přes úžinu, kdy poslední vlak vyjel. Pan Laža, p. Jos. Roháček a dva jiní osadníci zůstali na mí- stě, aby zachránili, co by se zachr- nit dalo. Voda rychle stoupala za- hnavši odvětlivce na stromy. Diva- dou, jakž se oám jejich až do 8. hodin ráno naskytovalo nelze vy- řít. Budova za budovou se řítila v trosky, které pak vlny zanašely do Mexického zálivu. Bučení do- bytků a řehot koní přehlušoval chvillemi hukot vln a blížilo se hurikánu, ale konečně všechen ži- vot zanikl. Víchř vzrůstal, vókolní stromy se lámaly a stromy na nich se odvážlivci nalezali. Vlny moře, jakoby se ku větší zúrivosti poponazeti chtěly. Bylo to zoufalé postavení. Každý měl už vyhled- nutou větev jinocha stromu pro pří- pad vítězství víchře a vln, ale stromy zůstaly vítězi v první polovině boje.

Hrozná rodinná tragedie.— V Chicagu došlo v noci na neděli předním týdne v domácnosti man- želů Václava a Josefiny Šiplových k hroznému rodinné tragedii, jež v ce- lém okolí vyvolala nejlhubší úžast. Šiplová, teprve 28 roků stará žena, zprovodila se světa sebe a zároveň usmrtila dvě děti jejich—7½ ro- ku starého Eduarda a 5½ roku sta- rodu deeračku Sylvii.—Bylo známo, že se Šiplová nemálo trápila pro- to, jelikož se domnívala, že jí man- žel s jinými klame, tak že dosti často docházelo k nespokojenosti a ke sporům. Šiplových měli za osm roků svého manželství čtyři děti, ale dvě zemřely. Nejmladší narodilo se před 4 měsíci, ale po dvou měsících zemřelo. Oj naro- zení posledního dítěta byla Šiplo- vá ještě populivější a nejednou řekla mužovi, že se zpravdíl se světa, že má již těch domnělých rú- nio dosti. Šipla tehdy nepřikládal hrožám ženitým vřy, domníval se, že první tak jenom, aby její po- stražila, ale v neděli ráno se pře-

svědčil, že žena nehrozila planě, že mluvila až příliš vážně. V so- botu večer došlo mezi manžely šip- lovými k poslednímu nedoroz- umění. Šipla začal k večeru hrát na koncertinu. Žena byla ve špat- ném rozmaru a zakřikla muze, aby hry zanechal. K vůli tomu po- vstala slovní potyčka. Po večeri chtěl jiti Šipla do fotoherního di- vadla a chtěl vzít Eduarda s se- bou. Šiplová proti tomu protesto- vala a řekla Šiplovi — jak aspoň on sám udává — chce-li jiti do di- vadla, aby šel sám. Oblíkl se te- dy a šel sám. Vrátil se domů asi o půl 11 hodině v noci, ale nemohl se domů dostat. Dvěře do bytu jejich vedoucí byly zamčeny. Šipla chvilu klepal a když nepřichá- va manželka otevřít, odešel. Šiplovi bylo to sice nemilé, že se nemohl dostat domů, ale tvrdí, že se neovděl v tom nic neobyčejného. Stalo se mu již, že jej manželka nepustila domů, když se později vrátil a musel tehdy přespát u známých. Domníval se, že i ten- tokráte chce jej týmž způsobem vytréstati. Po marném klepání ode- šel se Šipla do bytu p. Julia Ti- hoše, jenž bydlí v přízemí a u ně- ho přespál. V neděli asi o půl osm- hodině rámu vyšla Tichošová ven a vrátila se sdělovala manželu a Šiplovi, že se muselo něco státi, je- likož jest plný dům plynu. Šipla, Tichoš, jakož i domácí p. Hájek a v též domě bydlící Slovák Bla- žej Kocis vyběhli ven a seznali, že plyn uniká z bytu Šiplových. By- lo nutno vyzvaní dvěře a když jme- novaní vnikli do bytu, naskytl se jim hrozný obraz. Byl byt až k zalknutí přeplyný plynem, který unikl z jednoho hořáku a dvou kolonitku od plynových kamínek. V ložnici při kuchyni ležela na jedné posteli Šiplová, tisknouc k sobě deeračku Sylvii, na druhé po- steli ležel malý Eduard — všichni tři již mrtví. Byl okamžitě přivo- lan lékař a policie z canalportské stanice uvědoměna, ale veškerá po- moe byla již marnou. Ze dívky Šiplové nechtěly zemřít a že mu- sila s nimi své matku krutý zá- pas, o tom svědčily zkopaně po- stele. Na stole v kuchyni nalezena byla láhvička od karbolové kyseliny, kterou Šiplová před tím, než otevřela plyn, pozřela. Ze se kar- bolky skutečně napila, svědčí po- pálené rty její. Vedle láhvičky nalezeny byly na stole dva kousky papíru, na něž Šiplová napsala: "S bohem. Myslím, že se ti povede lépe, když zemru. Chej býti na Náš rodinný hřbitově." "Vše, co po- mně zůstane, i zlato a perfy, pat- ří Roze Doudové." Šiplová má zde dva bratry, Františka Doudu z čísla 2715 již. Homan ave. a An- tonína Doudu z čísla 3025 jižní Turner ave. Zemřelá pocházela z Ptáčkova u Hořovic. V Americe dělala asi 8 roků. Než se provdala, byla služebnou v domácnosti ny- nějšího vyslanec p. Karla Vopi- čky. Šipla byl vzat na canalport- skou policejní stanici, kde byl po- nechán do inkvestu. Stalo se tak hlavně z opatrnosti, neboť byl hro- zně rozrušen touto tragedií a byla obava, by si něco neudělal. Při ink- vestu svědčil manžel pl. Šiplové a sousedé, kteří s ním vnikli do bytu jeho, v němž ležely p. Šiplo- vá a děti mrtvy. Svědectví je- jich srovnávalo se s tím, co v této zprávě uvedeno. Také sousedé o manželích Šiplových svědčili, že se dobře snášeli. Poslední svědkyní byla pl. Anna Jandová, manželka bratra pl. Šiplové, a ta vyprávěla když ve čtvrtek byla u Šiplo- vá, že prý si jí pl. Šiplová stěžovala, že muž je na ni žárliv. Porota po vy- slechnutí svědectví rozhodla, že pl. Šiplová provedla svůj hrozný čin v záchvatu choromyslnosti.

Český námořník o potopení lodí "Zenta".—Sokol F. Klepal zaslal "Svornosti" z Černé Hory zápisky jednoho z českých námořníků. Karla Čiše, z Tóšina ve Slezsku, který při potopení rakouské lodí "Zenta", zachránil se na pobřeží Černé Hory, kde byl internován jako válečný zajatec. Zápisky ty zní: 15. srpna v noci v 11 hod. vyjžděli jsme do Hoky Kotorské, protože jsme spozorovali nějaká světla, která se k nám blížila. Ale nikdo nepochytil na to, že by to mohly být francouzské lodě. Tu jsme stáli do 4 hodin rána. Pak jsme vyjeli a krížovali kolem čer- nosorského pobřeží. Okolo půl sedmé jsme byli pod Dračem v Al- banii a tu jsme spozorovali šest francouzských lodí, které jely za námi. Začali jsme utíkat, ale již bylo pozdě. Když jsme připluli pod Castel-Lastra (Castia) v Dal- macii, už nás dohonily ze strany i z předu francouzské lodě. Jedna

se strany dala slepou ránu na zna- mení, že se máme předati. Ale my- jsme odpověděli na to granáty. Teď začali Francouzi střílet. Letěl jeden granát za druhým. Druhý granát padl do strojovny a rozbil hlavní parní rouru. Zůstali jsme státi a tu nebylo divu, že granát za granátem nás trefoval. Celá loď vyhlížela jako cedník a bylo již dobře znát, jak "Zenta" jde po- malu pod vodu. Ranění se jeden přes druhého tlačili k nemocnici, ale málo jim to pomohlo, protože nebylo tolik času, aby se mohli všem posloužit. U kuchyně stálo asi dvacet mužů, kteří všichni byli smeteni jediným granátem. Byla hrůza divat se na ně, jak byli roz- bití. Ale strašnější byl ohně, který povstal po výbuchu granátu. V 9 hodin 25 minut jsem skočil do vody. Již jsem nemohl děle snésti dým a horko na lodi. Strašný o- braz jsem tu viděl. Mnozí, kteří neuměli plavat, drželi se jeden dru- hého a všichni křičeli o pomoc. Ale nebylo nikoho, kdo by jim mohl pomoci, neboť to bylo příliš daleko od země. Začal jsem plavat a ne- věděl jsem si nikoho. Asi v polo- lovice cesty jsem dohonil jednoho rezervistu, s kterým jsem několik metrů plaval, ale brzy jsem ho ne- chlal, neboť plaval moc pomalu. Myslil jsem stále, abych byl co nejdříve u břehu, protože to není nic příjemného na tak velkou vzdálenost plavati. Okolo půl třetí jsem vyšel na břeh, ale nemohl jsem ani stát na nohou. Sedl jsem si tedy na kraj vody a odpočnul. Když jsem vyšel z vody ven, už na mne Černohorci čekali a zavedli mne do Castel-Lastra (Castie), kde jsme se všichni shromáždili. Zů- stalo nás 152. V Castii jsme byli dva dny bez štůh. Třetí den večer jsme dostali staré pěšácké munda- ry a čtvrtý den ráno jsme došli do Cetyně. Když ten druhý granát rozbil hlavní parní rouru, bylo hned několik strojníků a topičů zabito a raněno. Mnoho se jich ta-

ké parou zadusilo a mezi nimi bylo také několik Čechů. Ze všech to- pičů a strojníků, kterých bylo více než 80, se jich spasilo jenom dvacet, ale není mezi nimi ani jediný Čech. Také dalšími nepřátel- skými granáty bylo mnoho mužů zabito. Celkem bylo mrtvých a raněných, kteří na lodi zůstali, přes sto. Mnoho se jich utopilo při plo- vání. Z veškerého mužstva, jež na lodi bylo, t. j. asi 326 mužů, mezi nimi bylo asi 200 Slované, zůsta- lo jenom 150 mužů. Na lodi bylo asi 90 Čechů a z těch se nezachrá- nilo ani 40. Jeden Čech, jménem Jan Škála z Plzně, jenž vůbec pla- vati neuměl, zachránil se tím, že vzlal stůl velitele lodi a na tom plul. Nyní jest v Cetyni."

Úmrtí starých osadníků. V mí- nujících dnech v Chicagu zemřel p. Jan Příbyl, bývalý puškař, jenž patřil mezi ty nejstarší české osad- níky, neboť do Ameriky se přistě- hoval s rodinami Jana Bárty Le- tovského, zakladatele "Slov. Ame- rického", Fr. Koříška Ignáce. Při- byl byl v Chicagu na lodi v Racine, Wis. a pak se usadil v Chicagu na Hal- sted ulici. V době hromadných bouří byl jeho oběd úplně vy- krazen a utrpěl se kou ztrátu. — Rodákem byl z Království na Mora- vě. Byl hudební řídán. Dáde v Chicagu zemřel p. Jos. Boněk, ve stáří 72 roky. Narodil byl v Pře- stavickém u Sedlice, kraj tábořský a v Americe žil 25 roků. — Jos. Lidinský, ve stáří 70 roků. Naro- zen byl ve Smolenském Březí, kraj pisecký a v Americe dlel 28 roků. — Paní Veronika Meškánová, ve stáří 61 roků. Pocházela z Plasto- vie na Budojovicku a do této ze- mě přijela před 45 lety. — V Cle- velandu zemřel p. Jan Faflik, ve věku 75 let. Pocházel z Borkovi- ce u Veselí nad Lužnicí, kraj tá- bořský a zde žil po dobu 44 let.

Potřebujete v městě i na venkově čistí Česko-Americký Venkov

dnem uznané nejlepší hospodářský časopis. Přesvědčte se o tom. Dopište si o číslo na u- kázku. Předplatné \$1.00 na rok. Píste na:

ČESKO-AMERICKÝ VENKOV 1417-1419 So. 13th St., OMAHA, NEB.

NOVĚ ZALOŽENÁ ČESKÁ SPOLEČNOST Bohemian Music Co. MALO- I VELKO-OBCHOD PIANY a všemi různými hudebními nástroji nejnovější systém elektrických pian

Rozličné druhy a ceny. Zvláštní pozornost věnuje se obilov- kám postovním. Za všechny nástroje se ručí. Odborníci a 25-letá sku- nost. F. W. Hodek, pres., — Chas. Sappé, sec'y., Chas. M. Nepodal treas.

"Staré Spolehlivé" Metz Omažské oblíbené pivo WM. J. SWOBODA, malo-obchodník. Tel. Doug. 222

NEJSTARIŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC. V CÍSTE 1506 FARNAM ULICE. Právě importovaný pivk na řepu. PLEŠSKÉ z Měšťanského pi- vovaru v Plzni v Čechách. Hofmannův Bavorský pivk. E. von Achen- baum a světově známé francouzské osvětlující světlo.